

Határozatok Tára

C-247/16. sz. ügy

**Heike Schottelius
kontra
Falk Seifert**

(a Landgericht Hannover [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – 1999/44/EK irányelv – Fogyasztási cikkek adásvétele és a kapcsolódó jótállás – Az »adásvételi szerződés« fogalma – Ezen irányelv alkalmazhatatlansága – A Bíróság hatáskörének hiánya”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (tizedik tanács), 2017. szeptember 7.

1. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések – A Bíróság hatásköre – Korlátok – Az uniós jog alapeljárásban nyilvánvalóan nem alkalmazandó rendelkezéseinek értelmezése iránti kérelem – Az 1999/44 irányelv vállalkozási szerződésre való alkalmazhatatlansága*

(EUMSZ 267. cikk; 1999/44 európai parlamenti és tanácsi irányelv)

2. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztási cikkek adásvétele és a kapcsolódó jótállás – 1999/44 irányelv – Hatály – Adásvételi szerződés – Fogalom*

(1999/44 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) és (4) bekezdés, és 2. cikk, (5) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 23–25., 44. és 46. pont)

2. Márpedig az 1999/44 irányelv szövege – noha nem ad semmilyen meghatározást az „adásvételi szerződés” fogalmára – a nemzeti jogokra sem tesz utalást az e kifejezésnek tulajdonítandó jelentést illetően. Ebből az következik tehát, hogy e fogalmat ezen irányelv alkalmazása céljából úgy kell tekinteni, mint amely az uniós jog olyan önálló fogalmát képezi, amelyet az Unió területén egységesen kell értelmezni (lásd analógia útján: 2011. október 18-i Brüstle ítélet, C-34/10, EU:C:2011:669, 26. pont).

Ugyanis mind az 1999/44 irányelv rendelkezéseiből, mind annak szövegösszefüggéséből kitűnik, hogy az „adásvétel” fogalma csak egyes, a nemzeti jog szerint más minősítés alá besorolható szerződésekre, vagyis a szolgáltatási vagy vállalkozási szerződésekre terjed ki.

Így egyrészt ezen irányelv 1. cikkének (4) bekezdése alapján „adásvételi szerződésnek kell tekinteni azt a szerződést is, amely legyártandó vagy előállítandó fogyasztási cikk átadására vonatkozik”. Következésképpen az említett irányelv hatálya alá tartozik az a szerződés, amelynek a tárgya olyan dolog eladása, amelyet az eladónak először le kell gyártania vagy elő kell állítania.

Másrészt az 1999/44 irányelv 2. cikkének (5) bekezdése alapján a fogyasztási cikk szakszerűtlen összeszereléséből eredő hiba egy tekintet alá esik az áru hibájával, különösen, ha az összeszerelés az ezen árura vonatkozó adásvételi szerződés részét képezi. Így ezen irányelv hatálya alá tartozik az áru összeszerelésére vonatkozó szolgáltatás, amennyiben az eladáshoz kapcsolódik.

A fenti megállapításokból következik, hogy egyrészt az 1999/44 irányelv nemcsak a szigorú értelemben vett adásvételi szerződésekre alkalmazandó, hanem a szolgáltatásnyújtást magában foglaló olyan szerződések bizonyos kategóriáira is, amelyek az alkalmazandó nemzeti jog szerint minősíthetők szolgáltatási vagy vállalkozási szerződéseknek, úgymint a legyártandó vagy előállítandó fogyasztási cikkek értékesítésére vonatkozó szerződések, valamint az ilyen áruk eladáshoz kapcsolódó összeszerelésére vonatkozó szerződések.

Másrészt ahhoz, hogy a szolgáltatásnyújtást magában foglaló e szerződéskategóriák ezen irányelv értelmében vett „adásvételi szerződésnek” legyenek minősíthetők, a szolgáltatásnyújtás csak az eladás járuléka lehet.

(vö. 32., 34–38. pont)